

אל תסמוך
על מה שאתה מרויח.
אלא על מה שאתה
חוסך.

עשירית לפחות מהכסף
נסתך שים בצד למען
עתידיך בדרך נוחה להר-
גל החסכון עשה היום
את הצעד הראשון
פתח חשבון ח"ג
(חסכון גמול)
בסניף הקרוב לביתך של
בנק א"י לדיסקונט בע"מ

פרס לעקרונות הבית הזריות

כביסה נקיה צחורה — כמובן הן משתמשות בזיונה, אבקת כביסה ללא סבון, הכובסות בזיונה יוצאות בשכר כפול: הן כביסה צחורה והן מתנית יפות, כי בכל אריזה זיוה נמצא תלוש מתנה. שורים, כובסים ומרחיחים רק ב'.

זיונה

המפיצים היחידים חב' גורית בע"מ

בית מסחר להלבשה

הלפנשטיין

תל-אביב נחלת בנימין 6
טל. 4762

הכין מדיא גדול של בגדי חורף הרישים ומשובחים

גם מעילי גשם מכל המינים
לגברים, נכרות וילדים
במיוחד לתלמידי בתי ספר
הקונה עתה — נהנה מהנחה מיוחדת.

שמרו על גזרה המובהקת
ללא דיאטה קשה
מכונות אמריקאיות חדישות
"מכון לחטוב הגיזרה"

ת"א, רח' רש"י 9, טל. 21668
לכל יידינו ולקוחותינו
שנה טובה ומבורכת

אל תפקיר את ראשך!

טיפוח השער בקיץ השתמש
דחפית הראש רק בנקה לנזוין
שמפו! השמפו העשיר בלנזוין
המוניע התהוות קשקשים.
זהו השמפו בשופרות של 10 ו-20
חפיפות.
נסה עוד היום את נקה לנזוין
שמפו.

עריבתנו: במקרה של אי-שביעות רצון תוחזר התמורה.
המפיצים היחידים חב' גורית בע"מ.

המשרד ת"א, רח' הקישון 41
טלפון 81674



המשרד ת"א, רח' הקישון 41
טלפון 81674

קודים מודרניים

פרופ. לאון
ת"א, שינקין 17

במרחב

אלעזר רצה ארבעה אנשים, משך תקופה של חצי שנה, קבר את גוויותיהם בגן ה' תחנה. "הראשונה" הוסיף הגנן, "היתה איה" כאן, מוכרת העופות. עבד אלעזר רצה אותה וגנב ממנה טבעת ולשוש לירות."

חצי שעה של חפירה מאומה בגן הגדול של תחנת הרכבת, לעיני עשרות סקרנים, גילתה ארבע גולגולות, שברי שלדים, חב' לים ושיירי בגדים של קרבנות הגנן-הרוצח. עבד אלעזר, פלח בן 51, נעצר הושלך לכלא, לשמחתו של אהמד הנקמני, שהיה עתה בטוח כי, לאות הוכרה על גילוי הרוצח המסוכן, יוכה בתפקיד הנכסף. אך המשטרה סירבה לשחררו: הוא הואשם בסיוע לרוצח, בכך שדע על מעשי עבד אלעזר, שתק שנתיים לפני שגילה אותם למשטרה. העונש הצפוי לו: 25 שנות מאסר.

סודאן
הבעיה הרטובה

בעוד שלושה חודשים בדיוק יתקיים טכס צניע בחרטום, כירת סודאן. גודו הצבא הבריטי הותיק לנקשר פוזילרס יוגל את נקפו, מייגור-גנרל ג'ון גיפורד יצדיע, ה' דגל הבריטי יורד בפעם האחרונה מתורן הקרקסטיין הגדול של חרטום. שלטון הקונ' דומיניון האנגלו-מצרי, שהחל לפני 57 שנה, יבוא לקיצו הרשמי.

לקראת יום זה מוכנות עתה כל המח' שבות בסודאן. הבעיה הראשונה שתתבע פתי רון באותו יום — קביעת היחסים בין סודאן העצמאית לבין מצרים — כמעט נפתרה. כבר עתה ברור כי סודאן לא תתאחד עם מצרים.

אולם בצל השאלה הגדולה, שמשכה את תשומת לב העולם, עומדות שאלות רבות אחרות, החשובות לא פחות לעתיד הסודאן. העיקריות: חלוקת מי הנילוס. גם בעיה זו תלויה בהסכם עם מצרים.

הסודאנים תובעים חלק. כמות ה' מים הורמיים מדישנה בנילוס האדיר מגיעה ל-84 אלף מיליון מטר מעוקב. מתוכם, משתמשת מצרים ב-48 אלף מיליון מטר מעוקב. סודאן, לעומת זאת, מנצלת 4000 מיליון בלבד. הסודאנים, כמובן, אינם מרו' צים מן ההסדר. כל פיתוח בבקעת היאור תלוי בכמות המים המצויה להשקאה. סודאן, הנמצאת עדיין בשלב הראשון של פיתוחה, דורשת את חלק הארי של מי הנילוס הבלתי מנוצלים עדיין.

שתי ועידות נתכנסו לפתור את הבעיה — וללא תוצאות. המצרים האשימו את ה' סודאנים במילוי היראות האנגלים שונאי מצרים; הסודאנים כינו את מצרים כמעצמה אימפריאליסטית שאפתנית.

אם כדאי לריב. סילוקו של סלאח כאלם (העולם הזה 935), היש שבו ראו סודאנים רבים את הרוח הרעה ביחסיהם עם מצרים, הביא בעקבותיו גל של גבואות אופטימיות בחרטום. מצרים עצמה היתה מ' עוניינת בהחזרת נימה זו.

אמר מחמד עבד אלהארי, מהנדס מצרי, חבר המשלחת שניהלה את שיחות המים עם סודאן: "אחרי הכל, עלינו לזכור כי הנילוס הוא הגהר הארוך ביותר בעולם ומי מ' יכולים להביא ברכה למיליונים רבים אשר טרם נולדו בעמק היאור. אסור לנו לריב על חלוקת אוצרות שאין להם קץ. עוד רבה הדרך עד ליום בו תנוצל להשקיה כל טיפה של מי הנילוס עד כי לא תישפך אחת מהן אל תוך הים."

כאשר יגיע יום זה, היה סבור המהנדס, שוב לא יצטרכו מצרים וסודאן לריב. ה' מדע ימצא עד אז תחליף גם להשקיה — תחליף פרימיטיבי שנשאר לפליטה מימי פריעה.

מחרוזת
למען השם

וויליאם ראנדולף דיוק, מהנדס אמריקאי בשדות הנפט בסעודיה, נתפס בשעת ביקור ליד הקעבה במכה, עיר הקודש של האיס' לס, בניגוד להוראות השלטונות הסעודיים, האוסרות ביקורי לא-מוסלמים במקומות ה' קדושים. כדי למנוע תסכוכת רצינית, התאס' לס האמריקאי, החליף את שמו לווייליאם עב' דאללה דיוק.

* 140 פעם יותר מן הכמות העוברת בירדן, נהרה הגדול ביותר של ישראל.

על גדות הנילוס. לפני שנתיים הופקעו כמעט כל אדמותיו, במהיר סמלי בלבד, חולקו עליידי הממשלה לפלחים חסרי-קרקע. בטכס גדול אשר צולב, הורטט ושודר, חילק גמאל עבד אל-נאסר את תעודות-הבעלות לפלחים שכירים. במחירים נמוכים בהרבה מאלה ששולמו לאל-בנדרי.

בגמר הטכס חזר הרודן לקהיר, השאיר את בעלי הקרקעות החודשים להתמודד עם אדונם לשעבר.

כעבור שבועות אחדים, החלו מתרחשים מאורעות מפתיעים באזור מיניה. מופ' תע ביותר היה מנהל הסניף המקומי של הבנק החקלאי, שהלווה לפלחים את הכסף הדרוש לקניית הקרקע. לפי ההסכם המודפס בתעודת הבעלות היה על הפלחים להחזיר את ההלוואות בשיעורים קטנים ביותר, משך תקופה של 10 עד 15 שנים.

אך הפלחים החלו מופיעים, מבקשים לפ' רוע את כל החוב, לשחרר את רכושם ה' חדש מכל שיעבוד לממשלה. כשנשאלו ל' מקור עושרם הפתאומי ענו: "ברכת אלה ומועצת ההפיכה ירדה על אדמתנו והיא פורייה שבעתים מאשר היתה." מנהל הבנק שמת.

המהפכה יושבת בקהיר. עד אשר, דרך מקרה, נתגלה כי גם במשרד רישום ה' קרקעות המקומי נתרבו העיסקות: כל פלח שפרע את חובותיו מכר מיד את הקרקע. הקונה, בכל מקרה, היה סעידי רדואן אל-בגדרי. בעל האחוות אף גילה נדיבות-לב,



רובה אל-עזיז
במקום 4 גרוש — 25 שנה

שילם לפלחים מחיר גבוה מזה ששילמו ל' ממשלה — אך נמוך, בכל זאת, ממה שהוא עצמו קיבל בשעת ההפקעה.

תגובת קהיר לא נתאחזה: היא איימה בהגשת משפט נגד אל-בנדרי ונגד כל פלח שמכר לו אדמה. אך אל-בנדרי היה מוכן להתגונן. "את הקרקעות שהיו לי החרימה מועצת ההפיכה, בהתאם לרית ההפיכה. לא יכולתי להתנגד. אולם הקרקעות הנמצאות בידי עתה נרכשו באופן חוקי, במסגרת ה' משטר המהפכני. אי-אפשר לנשלנו מפרי עמלי המהפכני. אם מישהו בגד בעקרונות ההפיכה אלה הם הפלחים... אין לסמוך עליהם."

לפלחים היתה תשובה אחת: ההפיכה יושבת בקהיר ואילו אל-בנדרי גר בקצה הכפר.

שכר טרחה

אחמד עלי חסה, גנן בתחנת הרכבת של אלכסנדריה, היה מלא חימה. לפני שלושה שבועות הועלה חברו לעבודה, מחמד עבד אלעזר, לדרגת גנן ראשי של הרכבת ה' מצרית, ואילו הוא נשאר גנן פשוט. אחמד טען כי המינוי הגיע לו, בשל ותקי בעבודה, השמיץ את עבד אלעזר בכל הודמנות. תרה לו במיוחד מהפסדו של ארבעה גרוש ליום, ההבדל בין משכורתו (38 גרוש) לבין זו של הגנן הראשי.

הוא פנה למנהל התחנה, רטן: "עבד אל-עזר נכנס לעבודה הרבה אחרי... אני גנן יותר טוב... ובכלל — עבד אלעזר הוא רוצח!"

המנהל התקשר עם המשטרה, שהחלה ב' חקירת אחמד. תוך דקות, גילה הלה כי עבד

מרוקו
ההסדר הקפוא

אורחים צרפתיים, חגורים וחמושים, ניצ' בו מסכיב לארמון השולטן ברבאט. הם בדקו מכוניות, דרשו מכל נכנס ויוצא ל' זהות את עצמו. מולאי מוחמד בן עראפה. כי פרנסיזי, ארגון המחחרת של המתיישבים הצרפתיים במרוקו. הם שמרו במשמרות, 24 שעות ביממה, לבל יוצא משם בסתר ה' שולטן חוקן, מולאי מוחמד בן עראפה. כי יציאתו של השולטן מארמונו היתה מסמנת את התחלת ביצוע ההסדר החדש במרוקו.

ההסדר, שהוצע עליידי ממשלת צרפת ל' אחר התפרצויות-הדמים שהפילו למעלה מ' אלפיים קרבנות, נראה למתיישבים הצרפתיים המקומיים ככניעה בוגדנית לערבים. הצעת פאריס: הדחת השולטן-הבובה הנוכחי, מינוי מועצת עוצרים בת שלושה חברים, שתכונן את הממשלה המרוקאית העצמאית הראשונה, מאז הוכרו על פרוטקטורט צרפתי ב'1912. המתיישבים, שידעו כי גורמים חזקים מאוד מוכנים לעזור להם בצרפת, ביקשו רק להרוויח זמן. נצחונם הראשון בא עם הדחתו של הנציב העליון זילבר גראנחאל. יידי ראש-הממשלה אדגאר פור ניסו לשכנע את דעת-הקהל בצרפת כי ההסדר החדש יפתור קונסטרוקטיבית את בעיית מרוקו. אך יידי המתיישבים, שותפיו של פור בקואליציה המשונה השלטת בצרפת, לא התלהבו כלל.

הם גילו כי ההסדר החדש הוצע בשעת בלה, כאשר לפני ממשלת צרפת היו מונחים נתונים חלקיים בלבד על הנעשה במרוקו. מקור הבהלה: ידיעות מרבאט ומראקש כי שבטי הברברים, בני-בריתם המסורתיים של הצרפתים במלחמתם בתנועה הלאומית, הצ' טרפו אף הם לתנועה זו, סירבו להישמע ל' הוראות הבאשאש של מראקש, סי תהאמי אל-גלאחי, יידי הצרפתים.

הגנרל המרוקאי מוגרמניה. המגע הראשון בין ממשלת צרפת לבין נציגי ה' מרוקאים היה מעורר. השולטן הנוכחי שאן תחילה לזנו מכסאו, נכנע לבסוף. אולם כבר אז נראו הסימנים הראשונים של כשלון ה' הסדר החדש.

הצעד השני — מינוי חברי מועצת העוצ' רים — החל אף הוא בהצלחה. המועצה ציר' כה היתה להיות מורכבת משלושה חברים: מרוקאי מוסלמי שייצג את התנועה הלאומית, מרוקאי מוסלמי יידי צרפת, וחברי שלישי גויטרלי. המרוקאים הציעו את מועמדם. ה' צרפתים קיבלוהו ללא חיכוך.

או קפא העניין. הממשלה הצרפתית הק' דישה לבעיה סדרת ישיבות ממושכות, מ' בלי שחבריה יסכימו על זהותו של המועמד הפרוצצפתי. בין השאר, הוצע גנרל כיתאני בן חמו, המרוקאי היחידי שהגיע לדרגה זו בצבא הצרפתי. מברק דחוף החזירו מוגרמניה, שם פיקד על יחידות צבא-הכביוש הצרפתי. הוא נתקבל לראיון עליידי ראש הממשלה, הסכים להגשת שמו כמועמד. אך הממשלה הצרפתית שוב לא יכלה להחליט.

ישוב — מוות פתאומי. שבוע תמים גמשן הקפאון. במרוקו התלחשו יושבי בתי-הקהל והשווקים כי כל ההצעה לא היתה אלא תכסיס השהייה צרפתי. המתיישבים ה' צרפתים התברברו בפיימבי כי מרוקו לא תהיה לעולם עצמאית.

השבוע, שעה שפור כינס ישיבה נוספת של ממשלתו, בה איים להתפטר אם לא יבוצע ההסדר החדש, חזרו המרוקאים לפעולה: קולות נפץ הדהדו שוב בערים ובמושבות המרוחקות.

לוחמי-מחחרת מרוקאים השליכו פצצה אל תוך בתי-הקהל קולנוקאי, פצעו ששה צרפתיים. ארבעה מרוקאים נראו מסובבים כרובע הערבי על אופנועים, יורים בכל צר' פתי שנראה. רימוך יד שהושלך ברובע היהודי פצע קשה שלושה יהודים. מרוקאי שנתפס עם אקדח בכיסו נתלה במשפט לינץ' עליידי צרפתים.

היתה זו אזהרה אחרונה לצרפת כי מא' בקם של המרוקאים לא היתה תופעה חולפת. היתה זו ראשיתו המתוכננת של מלחמת שחרור בממדים לאומיים.

מצרים
עמל מהפכני

סעידי רדואן אל-בנדרי היה עשיר מופלג, בעל אחויות נרחבות באזור מיניה הדרומי, הנוכחות הצרפתית.